

מאורות השבת

פרשת שופטים

עורך: הרב סתיו א.

מאור הפרשה | מאור הדרשה | מאור המנורה | מאור הבית | מאור ההלכה

מאור הדרשה

אמונת חכמים

"לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל." (דברים יז, יא)

כותב רש"י: "אפילו אם יאמרו לך על ימין שהוא שמאל, ועל שמאל שהוא ימין, צריך לשמוע לדברי חכמים". ולכאורה קשה, היתכן שרב יאמר על ימין שהוא שמאל? ואם אכן יאמר, הלא בודאי שאין חובה לשמוע לו?

מבאר הרמב"ן, שאף אם נדמה לך שהחכם אומר על ימין שהוא שמאל, וכן להפך, גם אז חייב אתה לשמוע לדבריו, משום שתמיד דברי חכמים הם אמת, ורק נדמה לך מחמת קוצר דעתך שהדברים הפוכים.

לגאון רבי מאיר שמחה היה שמש נאמן ששרת אותו שנים רבות.

מעולם לא שינה מדברי רבו ותמיד מילאם בדייקנות. יום אחד כאשר רבי מאיר שמחה נתן לו הוראה שהיתה נראית משונה ומוזרה בעיניו, החליט לא לציית לרב. למחרת כששאל הרב את השמש האם מילא אחר הוראותיו, ענה לו השמש: "נראה לי

מאור הפרשה

הרב אבשלום חدد (חמדת משה נעם השבת)

מלך ומלכות שמים

אנו אומרים בעשי"ת, "המלך הקדוש", "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה". אין אנו חפצים במלך אחר זולתך, וע"כ אנו תוקעים בשופר להמליכו בעולמו, וכמו שכתוב "בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך". אבל הפסוק אומר "שום תשים עליך מלך". לשם מה נחוץ מלך בשר ודם?!

"אסתכל באורייתא וברא עלמא", בפשטות, לפי שרטוט העולם בתורה נברא העולם, כל הנבראים, הרים, ימים, מדינות, האדם עצמו לפי תבנית אבריו, הכל לפי הציור שבתורה. אם כן, זה חד פעמי, זהו, נברא העולם הכל כבר על מתכונתו. אבל התורה הרי נצחית, תורת חיים, זה לא רק שרטוט אדריכלי? לכן עומק הכוונה הוא, שכל דבריה של תורה יפעלו בעולם העשייה, כלומר כשיש כיבוד אב ואם, זה התבנית להגיע לכבוד שמים, 'ואהבת לרעך', זו התבנית להגיע לאהבת ה'... הסתכל בתורה ובמצוות ואיתם תגיע לברוא עולם בשלמות. "עשה רצונך כרצונו" יש בך רצונות, תאוה, קנאה, כבוד... עשה אותם כרצונו, זו מלכות, (תוס' קידושין) "אפשי ואפשי לאכול חזיר, ומה אעשה שאבי שבשמים גזר עלי" נמצא פורש מהעבירה ומקבל עליו עול מלכות שמיים.

"כי לה' המלוכה" כח המלכות ביד ה' וממנה האציל לבריותיו "שחלק מכבודו לבשר ודם" ואלמלא הקב"ה הוריד מלכות לעולם, לא היה ביכולת האדם לחוות מהי מלכות ולא היה מסוגל להמליך עליו את הקב"ה.

יסוד יראת שמיים אמיתית הוא מלכות, מלך על איבריו "עשה רצונו כרצונך". אומרת הגמרא (סנהדרין כ) שלמה המלך מלך על מקלו, מלכות

"שום תשים עליך מלך" שלוש מצוות נצטוו ישראל כשנכנסו לארץ: למנות להם מלך, להכרית זרעו של עמלק, ולבנות את בית הבחירה. אומר הרמב"ם: הסדר הזה לעיכובא, כלומר מינוי מלך ואח"כ עמלק ובסוף מקדש.

האברבנאל מתייחס למצווה בדיעבד, הוא שואל, אם זו מצווה, מדוע יהושע לא הקים מלך? מדוע השופטים במשך ארבע מאות שנה לא העמידו מלך? מדוע כאשר שמואל הוכיחם על המלך, איך לא השיבוהו- מה פשענו ומה חטאינו...? הלא זו מצווה!

יש לומר, שהיה זה דבר הרשות, ומפני כן לא ציוותה התורה עליו וגם לא ציוותה על עזיבתו, לפי שדיברה תורה בזה כנגד היצר הרע (כעניין יפת תואר). רבנו בחיי מוסיף: מצווה זו מדעתם של ישראל, שהם עתידים שישאלוהו לא לדעתו של הקב"ה. כי הוא ית' המלך עליהם משגיח.. ואין להם צורך במלך אחר.. לכך אמר לשמואל "כי אותי מאסו ממלוק עליהם". אך בדיעבד "שום תשים עליך מלך" שתהא אימתו עליך, אם כבר הועמד מלך, יש לנהוג בו כדיני המלוכה, אין משתמשים בכתרו, בסוסו, בכסאו... ואפילו מחל על כבודו אין כבודו מחול, גם הנביא עומד לפני המלך ומשתחוה לו.

אבל הכלי יקר אומר: המלוכה היא צורך גדול. "לצדק ימלוק מלך" כדי להטיל מוראו, כמו שאמר: הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא מוראה... דהיינו, לצורך קיבוץ ותיקון המדינות. לכך נאמר: "כי תבוא אל הארץ" כי לאחר ירושה וישיבה כשאין מלך בישראל, איש הישר בעיניו יעשה.

המשך בעמוד 4

המשך בעמוד 2

נא לשמור על קדישת הגליון

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

לעילוי נשמת רבי שמריהו יוסף חיים בן רבי יעקב ישראל זללה"ה

שהרב טעה בשיקול דעתו, ולכן לא מילאתי אחרי הוראתו זו".

צעק עליו הרב: "מעולם לא שמעת בקולי!!!!" התפלא השמש וענה: "הרי תמיד אני שומע בקול הרב, וכי פעם אחת שלא שמעתי בקולו, מחקה את כל שנות נאמנותי?!"

ענה לו הרב: "כל מה שעשית היה כי כך גם אתה חשבת וסברת, בפעם אחת שלא היה נראה לך, לא שמעת בקולי, אזי מעולם לא שמעת בקולי..."

לשמוע לדברי חכמים פירושו- להתבטל ביטול גמור להוראת החכם ללא שום הרהור ומחשבה אחרת.

מסופר על הגאון רבי ישראל מסלנט, שפעם בא לפניו אחד המשכילים: "ראיתי רבנים וחכמים גדולים, אולם אינם פיקחים בחכמות העולם... אולי כבודו ישכנע אותם ללמוד קצת מחוכמות העולם?"

ענה לו הרב: "אני זקן מדי בשביל לתקן את העולם, אבל יש לי עצה בשבילך: אם תשב רגע קט ותתבונן, תמצא שכל הרבנים פיקחים הם, ואתה הוא שלא מבין את דעתם הרחבה..."

מספרים על הרב מברסק שבתקופה הראשונה לרבנות באו קציני צבא לבית הכנסת בראש השנה לדרוש מהרב שיתלווה עימם כדי לומר וידוי עם יהודי אחד שהיה נידון למוות. הרב עמד באותה שעה בתפילת שמונה עשרה של שחרית. הקצינים לא רצו להפריע לו, ולכן עזבו את המקום ואמרו שישובו בעוד זמן קצר.

היה שם אחד מהקהל שהציע להם שיקחו רב אחר מתוך הקהל, אך הם טענו שהם קיבלו פקודה להביא דווקא את הרב הרשמי.

לאחר שהלכו סיים הרב את תפילתו, ומשמע על העניין החליט שלא ללכת מסיבות השמורות עימו.

משנודע דבר סירובו של הרב, נמצאו בין קהל המתפללים אנשים שהעלו חשש שמא יתנכלו כעת ליהודים. ומכיוון שהרב היה אז צעיר לימים בגיל עשרים ושלוש, הירשו לעצמם לחוות דעתם בקול רם. אחרים

מאור המנורה

מנורת המאור פרק רכג

תיקון במערכת המשפט מחיש את הגאולה

אומר המדרש (דברים רבה פ"ה ו'), דבר אחר, (דברים שם) שופטים ושוטרים. אמר רב אחא, בוא וראה! שש מעלות היו בכסאו של-שלמה, שנאמר (מלכים-א י', י"ט) שש מעלות לכסה. ובפרשה הזאת כתובים שש פעמים לא תעשה. ואלו הן, (דברים ט"ז, י"ז) לא תטה משפט, (שם) לא תכיר פנים, (שם) ולא תיקח שוחד, (שם, כ"א) לא תיטע לך אשרה, (שם, כ"ב) ולא תקים לך מצבה, (שם י"ז, א') לא תזבח לה' אלוהיך שור ושה אשר יהיה בו מום, הרי שש. והיה הכרוז עומד לפני כסאו של-שלמה. כיוון שהיה עולה במעלה הראשונה, היה הכרוז אומר, לא תטה משפט. מעלה שניה, היה הכרוז אומר, לא תכיר פנים. שלישי, אומר, לא תיקח שוחד. רביעית, אומר, לא תיטע לך אשרה. חמישית, אומר, לא תקים לך מצבה. שישית, אומר, לא תזבח לה' אלוהיך שור ושה (אשר יהיה בו מום). דבר אחר, (שם ט"ז, י"ח) שופטים. אמר רבי אליעזר, למה הדבר דומה? למלך שהיו לו בנים, והיה אוהב את הקטן יותר מכולם. והיה לו פרדס אחד, והיה אוהבו יותר מכל מה שהיה לו. אמר המלך, נותן אני הפרדס הזה, לבני שאני אוהבו יותר מכל בני. כך אמר הקב"ה, מכל האומות איני אוהב אלא ישראל, שנאמר (הושע י"א, א') כי נער ישראל ואוהבהו. ומכל מה שבראתי, איני אוהב כמו הדין, שנאמר (ישעיה ס"א, ח') כי אני ה' אוהב משפט. אמר הקב"ה, נותן אני מה שאהבתי, לעם שאני אוהב. וזהו פירוש, (דברים שם) שופטים ושוטרים. אמר הקב"ה לישראל, בני, בזכות שאתם משמרין את הדין, אני מתגבה, שנאמר (ישעיה ה', ט"ז) ויגבה ה' צבאות במשפט וגו'. ועל ידי שאתם עושים צדקה, יתקדש שמי, ומשרה אני קדושה ביניכם, דכתיב (שם) והאל הקדוש נקדש בצדקה. **ואם שמתם את שניהם, הצדקה והדין, מיד אני גואל אתכם גאולה שלמה,** שנאמר (שם נ"ו, א') כה אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה, כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי להגלות.

המשפט, הוא אחד מהדברים שבהם קיום העולם. כמו שאומרת המשנה באבות (פ"א מ"ח), רבן שמעון בן גמליאל אומר, על שלושה דברים העולם קיים, על הדין ועל האמת ועל השלום, שנאמר (זכריה ח', ט"ז) אמת ומשפט שלום שיפטו בשעריכם. רוצה לומר, שבכוח הדין ובעונש שיענישו ויכופו הדיינין עליו, ישמרו בני אדם האמת. ולמען האמת, ינחו בשלום, שאינן באין לחלוק. ואע"פ שכתוב בפסוק בדרך אחרת, האמת קודם הדין. אלא שהנביא הקדים האמת, באמרו, שהאמת, אע"פ שלא יקיימוהו לשם שמיים אלא מפחד הדין, שהוא טוב, כדי שישבו בשלום, והכל חוזר לדרך אחד.

ומובא בספרי (פרשת שופטים ושוטרים פיסקא קמ"ד), מנין שממנין בית דין לכל ישראל? שנאמר (דברים ט"ז, י"ח) שופטים וגו'. ומנין שממנים שוטרים? שנאמר (שם) ושוטרים. רבי יהודה אומר, מנין שממנין אחד על גבי כולם? שנאמר (שם) תתן לך. ואומר, (דברי הימים-ב י"ט, י"א) ושוטרים הלויים לפניכם, חזיקו ועשו, ויהי ה' עם הטוב. עוד מובא (ספרי שם), (דברים ט"ז, כ') צדק צדק תרדוף, רדוף אחר בית דין שדינו יפה, אחרי בית דינו של-רבן יוחנן בן זכאי ואחרי בית דינו של-רבי אליעזר. (שם) **למען תחיה וירשת את הארץ, מלמד, שמינוי הדיינין כדאי הוא להחיות את ישראל, ולהושיבן על אדמתם, ושלא להפילם בחרב.** ואחז"ל (סנהדרין טז:), תנו רבנן, מנין שמעמידין שופטים לישראל? שנאמר (דברים ט"ז, י"ח) שופטים (וגו') תתן. ומנין שמעמידין שוטרים לישראל? תלמוד לומר, (שם) ושוטרים תתן. ומנין שמעמידין שופטים לכל שבט ושבט? תלמוד לומר, (שם) לשבטיך. ומנין שמעמידים שופטים ושוטרים לכל עיר ועיר? תלמוד לומר, (שם) בכל שעריך. רבי יהודה אומר, אחד ממונה על כולם, שנאמר, (שם) תתן לך. רבן שמעון בן גמליאל אומר, (שם) לשבטיך ושפטו, מצוה בשבט לדון את שבטו.

מאור הבית

אל תתייאשי מן הרחמים

אבי אבא, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. כלומר, הרחמים נמצאים, יש אותם, ורק שהאדם לא ימנע מהם לרדת אליו בכך שיאמר 'לא מגיע לי רחמים, ככה נגזר עלי'... כי לאדם יש כח בפיו לעורר דינים או לעורר רחמים, כמו שלומדים מחזקיהו המלך שהתבשר שהוא עומד למות, עמד מול קיר וקרא בתפילה להשם וכך התפלל: "אנא השם זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול" ואכן הקב"ה קיבל את תפילתו והאריך לו את החיים בעוד חמש עשרה שנים.

אז יקירתי! נצלי את החודש הזה במלואו יום וכל רגע ורגע בכל יום להתפלל אל הקב"ה, לעשות תשובה מעומק הלב על ידי תפילה וצדקה, לבקש רחמים ולהבטיח דרך חדשה וטובה יותר מהשנה הקודמת וכמו שלמדנו מחזקיהו המלך, זכרי גם את מעשייך הטובים, אל תתייאשי מן הרחמים ואל תמנעי מהם לרדת אליך וקוי אל השם, חזק ויאמץ ליבך וקוי אל השם!

כותבת לך באהבה רבה! חודש טוב ומבורך מלא בתשובה תפילה וצדקה ושפע של רחמים עלייך ועל בני ביתך!

"לְדוֹד ה' אֹרֵי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אֵיךְ" (תהילים כז, א)

חודש אלול כבר כאן, חודש הסליחות והרחמים, ונרמז במגילת אסתר, אלול- איש לרעהו ומתנות לאביונים, לכן יש להרבות בגמילות חסדים ובצדקה בימים האלו שכן כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמים.

כמה טוב השם, כמה רחמים וחסדים הוא מרעיף עלינו עד בלי די, כי זה הוא, אב הרחמן, כי לא כלו רחמיו ולא תמו חסדיו ומעולם לו אנחנו מקווים. החודש שהקב"ה קורא לנו ומחכה שנשוב אליו, ככתוב (הושע יד, ב), **שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֱלֹהֶיךָ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶה.**

חודש אלול הוא חודש שניתן לנו בו הזדמנות לשוב אל השם, לבקש ולהתחנן 'טאטע!!' הקב"ה הוא התקווה היחידה שלנו, אין לנו על מי להשען גם ברגעים החשוכים ביותר שלנו, בנפילות, בקשיים, בנסיונות... רק הקב"ה נשאר לנו שעליו נשען ובו נתדבק וממנו נבקש את מלוא הרחמים.

בחודש זה נוהגים גם כן לקרוא כל יום את לדוד ה' אורי וישעי (פרק כז בתהילים), שאחד הטעמים לכך הוא ששם השם מופיע בו 13 פעמים כנגד י"ג מידות הרחמים.

אומר חזקיהו המלך (גמ' ברכות) כך מקובלני מבית

מהם אף העזו פניהם וטענו בפני הרב שהוא מסכן את הקהילה. אך הרב היה נחוש בדעתו.

באמצע תפילת לחש של מוסף הגיעו הקצינים שנית. הרב שהבחין בהם נשאר עומד על מקומו שעה ארוכה כאילו הוא באמצע תפילתו, ובכך מנע מהם לגשת אליו.

סבלנות הקהל פקעה, עד שקם זקן אחד ואמר שהוא הרב הרשמי והלך עמהם. הוא אמר עם היהודי וידוי והוציאווה להורג. מיד לאחר מכן הגיעו שוטרים מעיר אחרת ואמרו שעתה התברר כי היהודי הואשם בטעות...

ומאחר שלא ציית אותו זקן לרב, הוא זה שגרם למותו של היהודי. רואים אנו כי מי ששומע לעצת חכמים מרוויח, עולה ומצליח!

(אוצר הדרשות)

מסלול עוקף שבת

נאמר בנביא: "אם תשיב משבת רגלך ממצוא חפצך ודבר דבר"

דרשו חז"ל: "שלא יהא דיבורך בשבת כדיבורך בחול".

אדם צריך לשמור בשבת על הפה שלו ולא לדבר דיבורי חול. כמו שהעולם נברא בדיבור בשישה ימים וביום השביעי שבת הקב"ה מלדבר, כך גם אנחנו מצווים לשבות מדיבורי חול, כי זוהי העדות החזקה ביותר על כך שהש"ת ברא את העולם!

"חיים ומוות ביד הלשון" - כיצד מוות?

לצערנו יש מסלול עוקף שבת או יותר נכון עוקף שולחן ערוך: "האגרטל הזה עלה לי ארבע מאות תפוחים ירוקים" - מה זה? הכוונה לדולרים.

ואם זה עלה לו ב"משמשים", הכוונה לשטרות של מאה ש"ח.

יש כאלו שהגדילו לעשות ואומרים: "ברשות השבת..."

ועכשיו הם מרשים לעצמם לומר את כל דיבורי החול שהם רוצים לדבר.

פעם אחת שאל יהודי בבית הכנסת את חברו בשבת: "ברשות השבת, ראיתי שהאוטו שלך עומד למכירה", ענה לו: "ברשות השבת, ראית נכון", "ברשות השבת, בכמה?", "ברשות השבת, בשישים אלף", "ברשות השבת, אני אחשוב על זה".

למחרת הם נפגשים בבית הכנסת עם הטלית, אומר היהודי לחברו: "ברשות השבת, אני רוצה את המכונית", ענה לו חברו: "ברשות השבת, כבר לא אקטואלי".

אבל כשאדם שובת מדיבור חול בשבת - הוא שותף במעשה הבריאה! הוא מדבר דברי תורה על השולחן, הוא שר זמירות, הוא זוכה לסם החיים, אותם החיים שביד הלשון.

(אוצר הדרשות)

נא לא לקרוא בשעת התפילה וקריאת התורה

מאור הפרשה המשך מעמוד 1

הדוגמא למלכות, זו מצוות "שום תשים עליך מלך" לא עליכם על כלל האומה, אלא עליך על המידות שבך.

אומר המדרש (בראשית) אמר ר' יצחק, "מצאתי דוד עבדי" בסדום. הלא מעשה בנות לוט היה במערה בצוער לא בסדום? אלא הכוונה שלוט הוציא מסדום כוחות שיסדו את מלכות דוד. הר' מקוצק אומר שענין המלוכה לא היה בישראל והיו צריכים לקחת מעמון ומואב, שמלכות צריכה עזות, וישראל הם גוף אחד "ויחן" ואין שררה בהם. ואף מבית אברהם לא ינק לוט תכונה זו, כי אברהם חסד וענווה. רות מיזגה את כל הכוחות חסד ועזות, היא "אמה של מלכות". מיזוג הכוחות כולם והשלטון עליהם, הוא בנין האדם השלם. הקב"ה שירטט לנו את הדרך בתורה במצוות המלך תבנית של מלוכה "איסתכל באורייתא".

בספר (מלכים א) כתוב: "ושלמה ישב על כסא דוד אביו ותיכון מלכותו" ובספר (דברי הימים א) כתוב: "וישב שלמה על כסא ה' למלך", יוצא שאין הבדל בין כסא ה' לכסא דוד, כי שניהם מורים למלכות, כי כל מטרת המלכות הוא להכין את כסא ה' שיהיה למלך על ישראל.

אומר הרמב"ם (מלכים) אין ממליכים מלך אלא לעשות משפט ומלחמות... ומלך מבית דוד הוגה בתורה ועוסק במצוות וילחם מלחמות ה', הרי זה מלך המשיח. מלחמות זה מלחמות ה', להמליך את הקב"ה בעולם והתיקון השלם מביא את מלך המשיח ליום שכולו "מלוך על כל העולם כולו בכבודך".

יהי רצון שנוכה לשלמות מלכות השם עלינו בב"א. שבת שלום.

פנימית זו תחושה פנימית הבנה של מלכות, גם בלא עם.. מנותק מארצו.. חסר כל.. הוא מולך על איבריו!

הפחד יצחק אומר: "וירדו בדגת הים", מכיון שניתנו לאדם כוחות שליטה על כל בע"ח, הרי בזה עצמו גנוז כח השלטון על המידות שבלב, רש"י אומר "וירדו"- זכה רודה, לא זכה ירוד.

ר"ה יום המלכת המלך. כדי ללמוד מהי מלכות מהי מוראה של מלכות, היו צריכים להמליך מלך, אבל צריך את המלך שיהיה דוגמא למלכות שמיים אמיתית.

אומר בשיעורי דעת: כשנפגשו יוסף ויהודה, אומר המדרש (בראשית) "רעדה אחזתם" את השבטים, אמרו, מלכים מתדיינים אלו עם אלו.. שבטי ה' מתפעלים מגינוני מלכות של אחיהם? יוסף חולם שהוא מלך וכל האחים מתרגשים, ויעקב אבינו שמר את הדבר? יעקב אבינו והאחים רואים מלכות אחרת (משלי) "תחת עבד כי ימלוך" זה לא עבד שהופך למלך, זה מלך שמרגיש עבד. כשעלה יוסף לגדולה, אמרו שרי פרעה לעבד אתה נותן מלוכה? אמר להם גינוני מלכות אני רואה בו, זה אדם אחר.

אומר המדרש (בראשית) אמר ר"ש בן גמליאל, יוסף משלו נתנו לו- פה שלא נשק, גוף שלא נגע, דינו.. רגליו.. מחשבתו.. יוסף הצדיק מלך על כל אבריו אלו גינוני מלכות.

ואצל יהודה נאמר, יהודה אתה הודית במעשה תמר, יודוך אחיך להיות מלך עליהם. מלכות יהודה היא שעבוד מערכי הנפש לקחת כח מהרע, אפילו גאוה ולהפוך לקדושה למלכות "ויגבה ליבו". זו

מאור ההלכה

מתוך 'קיצור הלכות ומנהגים - הלכות שבת'
המצורף לספר שתילי זיתים הלכות שבת

רסד

דיני הפתילה והשמן

ג בשעת הדוחק שאין לו שמן או נרות להדליק, יכול להדליק נר שבת בנפט הלבן המצוי בזמנינו, שהוא מזוקק ואין בו ריח רע. והוא שידליקו בכלי המיוחד לכך ומאיר יפה, ומברך עליו. וכן בשעת הדוחק יכול להדליק ולברך על נר שבת ע"י חשמל. ואור הפועל ע"י סוללה או מצבר, הוא עדיף ממנורה המחוברת לחשמל הכללי, כיון שיש אומרים, שאי אפשר לקיים בה מצות הדלקת הנר, לפי שכל רגע ורגע מגיע אליה זרם חשמל חדש, שאינו שייך כלל להדלקה הראשונה, וממילא לא נחשב שהוא הדליק את האור הבא לאחר מכן. משא"כ אור הפועל ע"י סוללה או מצבר, זרם החשמל שם הוא תמידי, וכל האור בא מכוחו. אבל אם אין לו אור הפועל ע"י סוללה או מצבר, ידליק את המנורה המחוברת לחשמל הכללי, לפי שעיקר המצוה שיהיה אור בבית. וגז שלנו המיועד לבישול אינו מאיר כלל ואין מברכים עליו [ב] (ס"ל ס"ג ד"ה ולא):

ד מותר לתת מים בכוסיות שמדליקים בהן, כדי להגביה את השמן, או שעושה כך על פי הקבלה, או כדי שלא יתלכלכו הכוסיות, או כשעושה כן מחשש קלקול הכלי. ויש שאסרו, אם כוונתו לכיבוי, (שו"ע ס"ד). ויש שהתירו גם אם כוונתו לכיבוי כיון שאין זה אלא גרם כיבוי, (רמ"א שם). והמיקל יש לו על מי לסמוך (עיי' ס"ל ד"ה כיון ושת"ז סק"ט-י):

[ב] גז בישול שלנו נקרא גז החכול, והוא אינו מאיר כלל. וכל מה שכתבו הפוסקים שמועיל, הוא גזו שאינו מיועד לבישול אלא לאורה:

